

kraterne nødig vilde have Loven igennem, fordi dette Parti vilde bevare Agitationsstoffet. Jeg gad egentlig vide, om dette Lovforslag — da jo dog alle ere enige om, at den gældende Lov hidtil har virket godt — er andet end et Agitationsstof, som den højtærede Regering gennem mange Aar har brugt i sin Tjeneste. Og have de kunnet bruge den lige og almindelige Valgret som Agitationsstof, burde de egentlig ikke have noget imod, at det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds og hans Parti kunne ønske at bruge et lignende Agitationsstof gennem længere Tid. Men den ærede Minister omtalte, at der er sket en Udvikling i Tidens Løb, og at det er den sunde Fornuft, der har dikteret denne Udvikling. Lad os en Gang se, om det er den sunde Fornuft, der kræver, at de, der svare mindst til de kommunale Goder, men modtage den største Del af dem, skulle have Lov til at udskrive Pengene uhindret hos dem, der svare langt den største Part til disse Goder. Jeg tror ikke, at det er en sund fornuftig Udvikling: de, der have den største Fordel af disse Goder, skulle have Lov til at kræve dem af de andre ved at sætte dem i høj Skat. — Saa taler den højtærede Minister om Ligestilling. Nu vil jeg spørge: Hvorledes vil den højtærede Minister faa denne Ligestilling frem? Efter hvad jeg ved, svarer man nu i Landkommunerne mellem 50—60 pCt. af Skatterne gennem de faste Ejendomsskatter, Resten svares efter Formue og Indkomst. Til Amtskommunerne svares der med Undtagelse af i 2 Amter alt af de faste Ejendomme. Det er altsaa Ligestilling at sige, at de, der ingen Ting have at svare Ejendomsskat af, skulle have Lov til at sætte Ejendomsbesidderne i Skat! Man har hidtil talt om den beneficerede Valgret, om, at det var en beneficeret Valgret, naar den højstbeskattede Femtedel havde Fortrinsvalgret fremfor de andre, og man har talt om, at det var en beneficeret Stilling, som de højstbeskattede havde med Hensyn til Amtsraadene. Jeg tror, at nu er man ved at vende Sagen helt om, for jeg kan ikke se, at det er en Benefice at skulle svare en stor Skat. Det bliver tværtimod en Benefice, naar den, der ingen Skat svarer, skal kunne sætte andre i Skat. Det er denne Ligestilling, som den højtærede Minister har pointeret, at dette ny Skatte-lovforslag skulde fremme.

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*):

Til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds

(C. C. Andersen) skal jeg kun bemærke, at jeg selvfølgelig ikke har udtalt, at det ærede Medlem vilde høste Utak for sin Støtte af Regeringsforlaget, men han vil høste Utak for sit Arbejde mod det store demokratiske Fremskridt, som foreligger her i det Forslag, vi forhaabentlig om et Øjeblik skulle til at stemme over, hvorved den almindelige Valgret til Kommunerne indføres her i Landet. Hvis det ærede Medlem tror, at Vælgerne her i Landet ikke have saa god politisk Forstand, at de skulde kunne forstaa Socialdemokraternes Manøvrer i disse Dage, tror jeg, at det ærede Medlem kommer til at tro om igen.

Til det ærede 4de kongevalgte Medlem (Carstensen) vil jeg kun sige, at jeg tror, at det vil vise sig af Rigsdagstidenden, at det er en Misforstaaelse, at jeg skulde have søgt at tage det ærede Medlem til Indtægt imod den Erklæring, der blev afgiven af Højres Ordfører, det var ikke min Hensigt, og det, jeg udtalte, angik kun den faktiske Stilling ved Afstemningen her i Dag.

Det ærede 3die Medlem for 9ende Kreds (Stilling) talte atter om Byerne. Jeg skal henholde mig til mine tidligere Udtalelser, men kun i Anledning af, at det ærede Medlem nævnedes Esbjerg, minde ham om, at de forskellige „borgerlige“ Foreninger, som man plejer at sige, i Esbjerg have andraget netop om Gennemførelse af den Reform, som her foreligger til Afstemning. Jeg tror, at jeg tør sige, at som det gaar der, gaar det i mange andre Byer, at man vil nære den største Tilfredshed, naar denne Reform bliver ført ud i Livet.

Naar det ærede 8nde kongevalgte Medlem (Estrup) sagde, at der efter hans Mening intet Ønske var i Befolkningen om at faa denne Reform gennemført, forstaaer jeg ikke, hvorpaa det ærede Medlem støtter denne Udtalelse. Jeg mener, at Valgene have vist saa ofte, at der er et stærkt og levende Ønske om netop at faa den igennem. Det ærede Medlem sagde, at Gennemførelsen af denne Reform vilde bidrage til at gøre Bondestanden konservativ. Nu har man fra Højres Side i Aarenes Løb saa ofte udtalt Ønsket om, at Bondestanden endelig maatte blive konservativ, og man har forsøgt baade det ene og det andet for at bevæge Bondestanden til at blive „konservativ“ i Højres Forstand, og nu maa det ærede Medlem altsaa mene, at efter hans Opfattelse af Begrebet bliver Bondestanden konservativ, naar dette Lovforslag faar Lov til at virke. Men saa synes